

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ 14' - ΦΥΛ. 23' ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 24 ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1916 ΑΡΙΘΜΟΣ 606

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Μετά το κακό !
ΡΙΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ. Κριτικά σημειώματα: Τὸ ἔργο
τοῦ Κογεβίνα.
ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ. Ὁ Καραβοκύρης.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ Στὴν ἀμμουδιά.
Ο ΝΟΥΜΑΣ Ὑστερ' ἀπὸ δεκατέσσαρα χρόνια.
ΝΥΧΤΟΒΑΤΗΣ. Μασσοῦκας.
ΙΟΥΛΙΑ ΠΕΡΣΑΚΗ. Στὴν Ἀνάληψη.
Ι. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ. Βράδι
ΡΩΜΟΣ ΦΙΑΥΡΑΣ. Σπ. Μελάς.
II ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

Τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» μεταφέρθηκε καὶ πάλι στὸ Ἀκαδημαϊκὸ βιβλιοπωλεῖο Ε. Κονκλάρα, ὁδὸς Ἀκαδημίας 53, ἀντικρὺ στὴ Ζωοδόχο Πηγή. Ἐκεῖ, παρακαλοῦμε, νὰ μᾶς στέλνουνται τὰ γράμματα, οἱ ἐφημερίδες κλπ. κ' ἐκεῖ, ὅσοι θέλουνε, θὰ μᾶς βρίσκουνε 10-12 τὸ πρωῒ καὶ 4-6 ἀπομεσήμερο.

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τὸ φύλλο τοῦτο βγαίνει μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ κλείσει ὁ τόμος τῆς χρονιᾶς. Ὁ «Νουμάς», φυσικά, δὲ θὰ σταματήσει, μὰ ὅσο κρατᾷ ἡ σημερινὴ ἀνώμαλη κατάσταση δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ὑποσχεθοῦμε πὼς θὰ βγαίνει καὶ ταχτικά. Μὰ καὶ πὼς νὰ βγαίνει; Ἡ Εὐρώπη μᾶς εἶναι ὁλότελα κλεισμένη· ἡ μιτὴ Ἑλλάδα τὸ ἴδιον· συντρομέσ ἀπὸ πουθενὰ δὲ μᾶς ἔρχονται· οἱ ἐδῶ δὲ θέλουν, κ' ἴσως νὰ μὴν ἔχουν κι ἄδικε, νὰ πληρώσουν, συντρομέσ ἀπὸ χρόνια καὶ χρόνια μᾶς καθυστεροῦνται—καὶ στὸ τέλος, ἀνάγκη νὰν τὸ ποῦμε κι αὐτό, καὶ τὸ σημερινὸ φύλλο δὲ θὰ βγαίνει ἀδυσχερῶς κυρίως δὲν εἶχαν τὴν καλοσύνη νὰ πληρώσουν τὰ ἑξοδά του.

Κρίμα βέβαια ὁ «Νουμάς», μπαίνοντας σὰ δεκαπέντε χρόνια του, ἀντὶ νὰ γιορτάζει δεκαπενταετη-

ρίδες, νὰ χαμοσέρνεται ἀγκομαχώντας· μὰ σὲ τοῦτο δὲ φταίει κανεὶς· φταίει μὲν ἀχὰ ἡ γενικὴ κατάσταση, ποὺ δὲ βρίσκεται ἐπίθετο ἱκανὸ νὰν τὴν χαρακτηρίσει, καὶ ἡ κατάσταση αὐτὴ, ποὺ σὰ σίφουνε, τυνεπῆρε τὰ πάντα, δὲν μποροῦσε ν' ἀφίσει ἀσάλευτο στὴ θέση τοῦ ἑνα φυλλαράκι χιλιοδαρμένο σὰν τὸ «Νουμά».

Ὡστόσο, τὸ ξαναλέμε, τὸ φύλλο δὲ θὰ σταματήσει. Θὰ βγαίνει. Μὰ ὅσο νὰ γαληνέψουν κάπως τὰ πράματα, θὰ βγαίνει ὀχι ταχτικά. Ὅταν μποροῦμε, ἔτα μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικά μας. Καὶ γιὰ τοῦτο παρακαλοῦμε τοὺς φίλους, ὅσους δηλ. πονοῦν τὸν ἄγωνα καὶ φρονοῦν πὼς πρέπει νὰ ὑπάρχει ὁ «Νουμάς», τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς συντρέξουνε, στέλνοντάς μας τὴ συνδρομή τους, καὶ μὴ λογαριάζοντας ἐμπορικά. δηλ. ἂμὲν τὰ χρήματα ποὺ δίνουν, παίρνουν κι ἀνάλογη ποσότητα τυπωμένου χαρτιοῦ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ὅπου φτώχεια· ἐκεῖ τρέχεις καὶ φέρνεις
θησαυροὺς θεϊκῆς καλοσύνης.

Ὅπου πόνος· Σιμὰ πᾶς καὶ γέρνεις
καὶ περίσσιο τὸ βάλσαμο χύνεις.

Τὴν ψυχὴ σου νυχτόημερα δέρνεις.
μὲ τίς ἔγνοιες τῆς ξένης ὁδύνης :

Τὼνα χέρι σου ἀπλώνεις καὶ παίρνεις,
Τάλλο χέρι σου ἀνοίγεις καὶ δίνεις.

ΝΥΧΤΟΒΑΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΚΟ!

Ἐρημιά, ἐρημιά ἦταν παντοῦ.

Καὶ στὸν οὐρανὸ ἕνας ἥλιος γαλάζιος, μεγάλος πολὺ, διπλὸς σχεδὸν ἀπ' τὸν ἄλλο, φώτιζε θαμπὰ ἔχοντας κ' ἕναν κύκλο γύρω του ποὺ φωσφορίζε.

— Ὁ ἥλιος θὰ κατὰπτε τὸν κομήτη! εἶπε καὶ προχώρησε.

Ἐρημιοὶ οἱ δρόμοι, τὰ σπίτια κατάκλειστα καὶ μερικά ἀνοιχτά...

Μιὰ γριά πεσμένη στὴν ἀδλὴ τῆς, κοντὰ σὲνα πηγᾶδι, ἀνάσκελα, τὸν ἔκανε νὰ πιστέψει καλὰ ὅτι εἶχε γείνει ἡ καταστροφή.

— Πᾶνε, πᾶνε !

Καὶ τὴν ἔφερε αὐτὴ τὴ γριά. Πάντα στὴ βρύση πῆγαινε, ὕλο καὶ βρισκότανε, μέναν τενεκὲ τοῦ πε-